

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีฐานะเป็นกรมหนึ่ง ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา ซึ่งจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการวิจัยส่งเสริมการศึกษาด้านอาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ในปัจจุบันเปิดสอนระดับปริญญาตรีมี 14 คณะวิชา มีวิทยาเขตทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวม 31 วิทยาเขต และมีศูนย์กลางของสถาบันดำเนินการจัดรูปแบบการบริหารการศึกษา สถาบันมีวัตถุประสงค์เพื่อความเป็นผู้นำการศึกษาสหวิทยาการตามมาตรฐานสากล ผลิตและระดับความสามารถของบุคลากรด้านอาชีวศึกษาให้มีความชำนาญด้านอาชีพ มีความทันสมัยในด้านเทคโนโลยีพร้อมทั้งผลิตบุคลากรตามความต้องการของสังคม ส่วนปรัชญาของสถาบันนั้น มุ่งพัฒนากำลังคนให้มีคุณสมบัติที่ดีพร้อมที่จะประยุกต์และพัฒนาเทคโนโลยี และต้องพร้อมซึ่งคุณธรรมความเป็นพลเมืองดีที่จะช่วยการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของชาติ (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ, 2535, หน้า 5) การจัดการด้านอาชีวศึกษาตามความต้องการของสังคมนี้ จึงมีนักศึกษาจำนวนมากเข้ามาศึกษาอยู่ในวิทยาเขตต่างๆของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยศึกษาตามคณะหรือสาขาวิชาที่นักศึกษาสนใจ และผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาในปี การศึกษานั้น ๆ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ นับเป็นวิทยาเขตหนึ่งในส่วนภูมิภาค ที่มีเป้าหมายการจัดการศึกษาโดยมุ่งพัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพพร้อมที่จะทำงาน และสามารถปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าทันต่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความมีสำนึกในจรรยาบรรณอาชีพ มีความรับผิดชอบต่อสังคม (วิทยาเขตภาคพายัพ, 2533, หน้า 2) องค์ประกอบที่สำคัญในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพในระดับต่างๆของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประการสำคัญคือ การจัดระบบการศึกษาและกระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพราะการศึกษานับเป็นรากฐานสำคัญที่สุดในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาประเทศ ดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงมีหน้าที่จัดการศึกษาโดยตรง ซึ่งมีบทบาทในการพัฒนา “คน”

ให้ได้รับการศึกษาอย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในสังคมมากขึ้น เช่น ความเสื่อมถอยด้านคุณธรรม ความก้าวร้าวในสังคม การว่างงาน และความล้มเหลวในการแก้ปัญหาชีวิต เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่า สภาพความเป็นอยู่ของ “คน” ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ยังขาดการพัฒนา ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544, หน้า 17) จึงเน้น “คน” เป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนาโดยมุ่งให้ทุกคนมีการพัฒนาตามศักยภาพอย่างเต็มที่ ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ เพื่อเป็นการเตรียมคนให้เป็นคนดี มีความพร้อมที่จะเป็นสมาชิกที่ดี มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความสามารถเต็มศักยภาพ การศึกษาช่วยเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะ และทัศนคติให้รู้จักตนเอง รู้จักชีวิตและเข้าใจสังคม สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของ “คน” ที่เข้าสู่ระบบการศึกษากลายเป็น “ผู้เรียน” ที่เกิดความเข้าใจสภาพที่เป็นจริง มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ดังที่ นักการศึกษา ณรงค์ เสงี่ยมประชา (2538, หน้า 124) กล่าวว่าการศึกษาเป็นการอบรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ถูกต้อง รู้จักหน้าที่ของตน ในฐานะสมาชิกที่ดีของสังคมโดยมีครูเป็นผู้ขัดเกลา ดังนั้นครูผู้สอนจึงเข้ามามีบทบาทต่อความสำเร็จด้านการเรียนของผู้เรียน และมีหน้าที่โดยตรงในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปตามที่สังคมคาดหวัง ครูผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน มีความสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ ดังที่ วณิช บรรจง (2531, หน้า 50) กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องสนใจและเข้าใจธรรมชาติผู้เรียน เพื่อจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เป็นประจำ เพื่อนำมาส่งเสริม ผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จและความเป็นเลิศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลำพอง บุญช่วย (2530, หน้า 23) ที่กล่าวว่าครูจะต้องใช้ความรู้ความสามารถในทางวิชาการ ตลอดจนมีความประพฤติที่เป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ครูยังมีหน้าที่รับผิดชอบในการสอน อบรมผู้เรียนให้มีความเจริญงอกงามเป็นสมาชิกที่ดีที่สามารถที่จะใช้ความรู้ความสามารถของตนเพื่อการพัฒนาสังคม อนุสรณ์ สุชาติานนท์ (2536, หน้า 2) ยังกล่าวว่า ครูผู้สอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในระบบการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และรู้จักใช้เทคนิควิธีการสอนแบบต่าง ๆ หรือตั้งใจในการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่

เรียนและบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการเรียน นอกจากนี้ เสริมศรี ไชยศร (2540, หน้า 34) ได้ย้ำเน้นบทบาทความสำคัญของครู โดยได้กล่าวถึงการจัดการศึกษานั้นครูเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างบังเกิดผล ครูเป็นตัวกระตุ้นสำคัญที่ทำให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน เป็นแรงเสริมให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนและให้ผู้เรียนเรียนได้ดี เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ สิทธิศักดิ์ จุลศิริพงษ์ (2540, หน้า 4) พบว่าครูมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ซึ่งหากครูผู้สอนขาดประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้บรรยากาศการเรียนการสอนเกิดปัญหาด้านพฤติกรรมของผู้เรียน อันเป็นอุปสรรคสำคัญของการเรียนรู้ที่จะทำให้การเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ไม่บรรลุเป้าหมายในการสอน ทั้งยังส่งผลกระทบต่อความคาดหวังของสังคม การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้สิ่งที่ถูกต้อง บทบาทของครูผู้สอนต้องสามารถผสมผสานปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ในอันที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเข้าใจ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม

ในการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษา ครูผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายที่สำคัญยิ่ง คือการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระสำคัญของเนื้อหาวิชา และมีหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ เสริมสร้างความเป็นพลเมืองดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพัฒนาตนเองและสังคมได้ ดังที่แนวทางการปฏิรูปการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2539-2550 (2538, หน้า 1) กำหนดไว้ว่าต้องการให้ประชาชนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถอยู่ในสังคมโลกอย่างมีความสุข และอัปสร มีสิงห์ (2535, หน้า 33) เห็นว่าครูสังคมศึกษามีความสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าการเรียนเพื่อจดจำเพียงข้อมูล เพราะเมื่อผู้เรียนเกิดความเข้าใจก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งนั้นได้ดี ผู้เรียนจะเรียนรู้บทบาท และฐานะของพลเมืองจากวิชาสังคมศึกษา การให้การศึกษา ไม่มีรูปแบบการสอนเฉพาะ นอกจากนี้โกวิท ประวาลพุกษ์ (2534, หน้า 5-8) ได้กล่าวว่าภาระหน้าที่ของครูสังคมศึกษา คือการอบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนมีวิจรรย์ญาณ รู้จักวิเคราะห์สถานการณ์ มีความสามารถแก้ไขปัญหา และปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข ตามจุดมุ่งหมายของวิชาสังคมศึกษา ครูสังคมศึกษาจึงควรมีความรู้ความเข้าใจในทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน เพื่อปฏิบัติภาระหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นครูสังคมศึกษาจะต้องเน้นในเรื่องของการสอนและการปฏิบัติ การปลูกฝังค่านิยมและเจตคติที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ รู้จักคิด สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ การสอนที่ดีของครูสังคมศึกษานั้น ควรเป็นการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่น่าสนใจและถูกต้อง จะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของครูสังคมศึกษา ผลงานของครูสังคมศึกษาที่บังเกิดขึ้นเป็นผลดีต่อตัวผู้เรียนและบรรลุผลตามจุดหมายของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน และทำให้การสอนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลยังไม่บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างสมบูรณ์ ดังเห็นได้จากการสรุปประเมินข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนทางสังคมศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งดำเนินการประเมินโดยกองงานวิทยาเขต สอบถามวิทยาเขตในสังกัดสถาบัน ได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครูผู้สอนวิชาทางสังคมศึกษา พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทางสังคมศึกษานี้ ส่วนใหญ่มาจากนักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน ครูขาดการเอาใจใส่ต่อการสอน การจัดกิจกรรมการสอนไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ครูไม่มีความรู้ทางเนื้อหามากพอ จึงทำให้ไม่มั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารในการจัดกิจกรรม นักศึกษาให้ความสนใจในการเรียนน้อยจึงขาดความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม ครูยังใช้วิธีการสอนแบบยัดเยียดตนเองเป็นศูนย์กลาง จึงส่งผลการจัดกิจกรรมการสอนไม่บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรสังคมศึกษา (ประสงค์ เอี้ยวเจริญ, 2540, หน้า 8-9)

ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนสังคมศึกษายังมีปัญหาในการจัดกิจกรรมการสอน และพฤติกรรมของผู้เรียนไม่เหมาะสมกับบทบาทของตนเอง ขาดความเข้าใจในหน้าที่ของพลเมืองที่ดีในสังคม ส่งผลให้ไม่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ตามเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 นับว่าปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นทั่วไปในสถานศึกษา และมีส่วนสกัดกั้นความพร้อมที่จะเรียนของผู้เรียน อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุเป้าหมาย ซึ่งส่งผลให้เกิดการสูญเสียค่าทางการศึกษา และกระทบต่อการพัฒนาคนรวมทั้งความก้าวหน้าทางการศึกษา จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นย่อมเป็นตัวอย่างชัดเจนว่า การจัดการเรียนการสอนของครูสังคมศึกษา ยังมีข้อบกพร่องอย่างมาก โดยเฉพาะครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ซึ่งโดยสภาพความเป็นจริงแล้วครูผู้สอนจะต้องมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้และแสวงหาแนวทางสอนให้เกิดความน่าสนใจ มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เห็นคุณค่าของตนเองและสังคม ดังที่ประนอม เดชชัย (2536, หน้า 8) กล่าวว่าสังคมศึกษา เป็นวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับหน้าที่พลเมืองและเป็นวิชาที่สอนด้านศีลธรรมจรรยา ดังนั้นครูสังคมศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปรับแก้พฤติกรรมของผู้เรียนโดยตรง

ด้วยเหตุนี้สภาพการสอนของครูผู้สอนที่ถูกต้องเหมาะสม จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียน ถ้าครูผู้สอนสนใจและเอาใจใส่ต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชั้นเรียนแล้ว ย่อมทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายของการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2531, หน้า 1) จากเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนสังคมศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับสภาพการสอนของครูสังคมศึกษาที่สอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสถาบันดังนี้ เพื่อศึกษาสภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา แผนกวิชาสังคมศาสตร์ คณะวิชาการศึกษาทั่วไป โดยคาดว่าจะสามารถสะท้อนภาพการจัดการเรียนการสอนของครูสังคมศึกษาได้ ซึ่งเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องและตอบสนองต่อนโยบายที่ต้องการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ไปสู่ความมีมาตรฐาน ISO 9000 ของแต่ละสาขาวิชาที่สอนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการสอนของครูสังคมศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาสังคมศาสตร์ คณะวิชาการศึกษาทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตในการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มประชากร เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสังคมศึกษา และกำลังศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งหมด 584 คน แบ่งตามคณะวิชาดังนี้

1.1 คณะวิชาช่างอุตสาหกรรม 314 คน แยกเป็น

- แผนกวิชาช่างโลหะ	45	คน
- แผนกวิชาช่างสำรวจ	32	คน
- แผนกวิชาช่างยนต์	52	คน
- แผนกวิชาช่างโยธา	54	คน
- แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์	66	คน

- แผนวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม 65 คน
- 1.2 คณะวิชาบริหารธุรกิจ 142 คน แยกเป็น
 - แผนวิชาการเลขานุการ 72 คน
 - แผนวิชาการตลาด 70 คน
- 1.3 คณะวิชาศิลปกรรมและออกแบบ 128 คน แยกเป็น
 - แผนวิชาประติมากรรม 32 คน
 - แผนวิชาจิตรกรรม 34 คน
 - แผนวิชาออกแบบอุตสาหกรรมเครื่องเรือน 62 คน

2. การศึกษาสภาพพฤติกรรมการสอนของครูสังคมศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของทุกสาขาวิชา มุ่งศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนใน 4 ขั้นตอน (ประนอม เดชชัย, 2539 , หน้า 25-26) ดังนี้

- 2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
- 2.2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.3 ขั้นสรุปบทเรียน
- 2.4 ขั้นวัดและประเมินผลการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการสอน หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในขณะสอน ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักศึกษาสามารถสังเกตเห็นในชั้นเรียน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ขั้นการสรุปบทเรียน ขั้นวัดและประเมินผลการเรียน ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ

ครูสังคมศึกษา หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาสังคมศาสตร์ คณะวิชาการศึกษาทั่วไป ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสังคมศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ

วิชาสังคมศึกษา หมายถึง วิชาบังคับการศึกษาทั่วไปของแผนกวิชาสังคมศาสตร์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้แก่ วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคมกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงสภาพการสอนของครูสังคมศึกษา แผนกวิชาสังคมศาสตร์ คณะวิชาการศึกษาทั่วไป ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา และผู้เกี่ยวข้องในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขและส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอน
3. ผลจากการวิจัยจะมีส่วนกระตุ้นให้ผู้บริหารของสถาบันและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น